

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/12742. számú törvényjavaslat
a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról**

Előadó: Dr. Seszták Miklós
nemzeti fejlesztési miniszter

Budapest, 2016. október

2016. évi ... törvény
a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról

1. A közúti közlekedésről szóló 1988 évi I. törvény módosítása

1. §

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A kiszabott bírság és a pénzkövetelés biztosítása összegének megfizetésével kapcsolatos jogszabályban meghatározott költség az azt megfizető személyt terheli. A kiszabott bírság, a pénzkövetelés biztosítása és az azok megfizetésével kapcsolatos költség összegének megfizetése e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott számlaszámra történő befizetéssel történik. A megfizetett bírság és a pénzkövetelés biztosítása összegét – a megfizetésükkel kapcsolatos költség levonását követően az azt megállapító döntés jogerőre emelkedéséig – az eljáró hatóság elkülönítetten kezeli.”

2. §

A Kkt. 23/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az adatszolgáltatás céljának és jogalapjának igazolása nélkül nyilvánosan, közvetlenül, díjmentesen a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvényben meghatározott informatikai platformon keresztül elektronikus úton is lekérdezhető rendszám szerint:

- a) a jármű forgalomba helyezés előtti és időszakos műszaki vizsgálatának dátuma, a vizsgálóállomás megnevezése, címe;
- b) a jármű forgalomba helyezés előtti és időszakos műszaki vizsgálata során megállapított műszaki, környezetszennyezési adatok közül:
 - ba) a jármű különleges rendszámtablára való jogosultságának ténye,
 - bb) a jármű EK típusjóváhagyásának száma, ha rendelkezik ilyennel,
 - bc) a jármű hazai forgalomba helyezési engedélyének száma,
 - bd) a jármű megengedett össztömege;
- c) a műszaki vizsgálatok során megállapított futásteljesítménnyel összefüggő adatok, a km-óra állás és annak rögzítési időpontja alapján a jármű átlagos, átlag alatti, átlag feletti minősítése.”

3. §

A Kkt. 48. § (3) bekezdés a) pont 15. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap

a) a Kormány, hogy)

„15. a közúti áru fuvarozásra, személyszállításra, a vizsgálóállomás által végzett közúti jármű vizsgálatára, az ömlesztett áruk szállítására, az egyes közúti közlekedési szabályokra vonatkozó rendelkezések megsértése, valamint a jogosulatlan úthasználat esetén kiszabható bírságok összegét, a pénzkövetelés biztosítása elrendelése esetén ennek összegét, továbbá az

ezek megfizetésével kapcsolatos költség összegét, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatok általános szabályait,”

(rendeletben állapítsa meg.)

2. A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása

4. §

A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény

- a) 2. § (2) bekezdés e) pontjában az „és” szövegrész helyébe a „,valamint”,
- b) 3. § (2) bekezdésében a „kapcsolatos” szövegrész helyébe az „összefüggő”,
- c) 3/A. § (6) bekezdésében az „összefüggő” szövegrész helyébe a „kapcsolatos”,
- d) 12. § (4) bekezdésében a „továbbá” szövegrész helyébe a „,valamint”,
- e) 21. §-ában a „hozzájárulását követően” szövegrész helyébe a „hozzájárulása után”,
- f) 22-ában a „,valamint” szövegrészek helyébe az „és”,
- g) 29. § (1) bekezdésében a „1592/2002/EK rendelet” szövegrész helyébe az „a 1592/2002/EK rendelet”,
- h) 30. § (1) bekezdésében a „tekintetében” szövegrész helyébe az „esetén”,
- i) 31. §-ában a „tekintetében” szövegrész helyébe az „esetén”,
- j) 33. § (1) bekezdésében a „vagy” szövegrész helyébe az „,illetve”,
- k) 46. § (2) bekezdésében az „és” szövegrész helyébe a „,valamint”,
- l) 48. § (5) bekezdésében az „és” szövegrész helyébe a „,valamint”,
- m) 65/A. § (4) bekezdésében az „állapítja meg” szövegrész helyébe a „határozza meg”,
- n) 71. § 1. pontjában a „mely” szövegrész helyébe az „amely” szöveg lép.

3. A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosítása

5. §

(1) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Kknyt.) 2. §-a a következő 17-18. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazása során)

„17. *Informatikai platform:* számítástechnikai hálózaton keresztül távoli alkalmazásslolgáltatást nyújtó olyan informatikai rendszer, amely alkalmas a közúti közlekedési nyilvántartásból közvetlen hozzáféréssel, továbbá más törvényben megjelölt nyilvántartásokból egységes felületen történő adatszolgáltatások lebonyolítására.

18. *Jármű életút adatszolgáltatás:* a nyilvántartó által az e célra szolgáló informatikai platformon keresztül, több nyilvántartás adatainak felhasználásával elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.”

(2) A Kknyt. 2. §-a a következő 19. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazása során)

„19. *Ideiglenes rendszámablák nyilvántartása*: a Magyarországon ideiglenesen forgalomba helyezett vagy ideiglenesen forgalomban tartott járművekhez kiadott, a „CD”, az „E”, az „M”, a „P”, a „V” a „Z” és az „SP” betűjelű ideiglenes rendszámablának és az ideiglenes rendszámablák jogosultjának, továbbá az e nyilvántartásba történő bejegyzés vagy törlés alapjául szolgáló és a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló kormányrendeletben meghatározott, az ideiglenes rendszámablák kiadásához szükséges csatolandó és bemutatandó okiratok elektronikus másolatának az elektronikus nyilvántartása.”

6. §

A Kknyt. 5. § (1) bekezdése a következő *g*) ponttal egészül ki:

(A közlekedési igazgatási hatóság:)

„*g*) továbbítja az okmánytár részére az ideiglenes rendszámablák nyilvántartásába történő bejegyzés és az okmányok kiállításának alapját képező, a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló kormányrendeletben az ideiglenes rendszámablák kiadásához szükséges bemutatandó és csatolandó okiratokról készült másolatot;”

7. §

A Kknyt. 7. §-a a következő *h*) ponttal egészül ki:

(A nyilvántartás áll:)

„*h*) az ideiglenes rendszámablák nyilvántartásából.”

8. §

(1) A Kknyt. 9. § (2) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A járműnyilvántartás a külön jogszabályban meghatározottak szerint tartalmazza a jármű)

„*a*) azonosító és műszaki adatait, a műszaki érvényesség időtartamának végét vagy a műszaki alkalmatlanságának tényét, valamint motorkódját;”

(2) A Kknyt. 9. § (2) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

(A járműnyilvántartás a külön jogszabályban meghatározottak szerint tartalmazza a jármű)

„*h*) kerékpárszállító eszközre kiadott különleges rendszámablájának adatait.”

9. §

(1) A Kknyt. 9/B. § (1) bekezdés *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az előzetes eredetiségvizsgálati nyilvántartás tartalmazza:)

„f) az előzetes eredetiség-vizsgálat dátumát, a vizsgálat során megállapított minősítést, és az erről kiállított hatósági bizonyítvány sorszámát,”

(2) A Kknyt. 9/B. § (1) bekezdése a következő *i*) ponttal egészül ki:

(Az előzetes eredetiségvizsgálati nyilvántartás tartalmazza:)

„i) az előzetes eredetiségvizsgálatot lefolytató vizsgálóállomás megnevezését és címét.”

10. §

A Kknyt. a következő 9/D. §-sal egészül ki:

„9/D. § (1) Az ideiglenes rendszám táblák nyilvántartása tartalmazza az ideiglenes rendszám tábla jogosultjának:

- a) természetes személyazonosító adatait,
- b) lakcímét, egyéni vállalkozó esetében kérelmére székhelyét, telephelyét,
- c) állampolgárságát (hontalanságát),
- d) a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet
- da) megnevezését,
- db) székhelyének (telephelyének) címét,
- dc) cégjegyzék-, vagy nyilvántartási számát,
- e) kérésére a rövid szöveges üzenet fogadására szolgáló elérhetőségét, telefonszámát vagy elektronikus levélcímét.

(2) Az ideiglenes rendszám táblák nyilvántartása tartalmazza

- a) az ideiglenes rendszám tábla betűjel és számjegy kombinációját, továbbá az ideiglenes rendszám tábla kiadásának évét,
- b) az ideiglenes rendszám tábla érvényességi idejét,
- c) az ideiglenes forgalmi engedély, vagy az ideiglenes forgalomban tartási engedély számát, kiadására, érvényességére, cseréjére, visszavonására vonatkozó adatokat,
- d) az ideiglenes forgalmi engedély, vagy az ideiglenes forgalomban tartási engedély, továbbá az ideiglenes rendszám tábla eltulajdonítására, megsemmisülésére, egyéb okból történő érvénytelenségére, megtalálására, megkerülésére vonatkozó adatokat, és
- e) a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló kormányrendeletben meghatározott, az ideiglenes rendszám tábla kiadásához szükséges csatolandó és bemutatandó okiratok elektronikus másolatát.

(3) Az ideiglenes rendszám táblák nyilvántartása a „P” betűjelű rendszám tábla kivételével tartalmazza az ideiglenes rendszám táblával ellátott járművek:

- a) alvázszámát,
- b) gyártmányát,
- c) típusát,
- d) színét.

(4) Az ideiglenes rendszám táblák nyilvántartása tartalmazza az „E” és a „P” betűjelű rendszám táblák használatának korlátozására vonatkozó adatokat.

(5) Az ideiglenes rendszám táblák nyilvántartása az (1)-(4) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcímezősítő adatok és a (2) bekezdés e) pontjában szereplő elektronikus okiratok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

11. §

A Kknyt. 15. § (1) bekezdése a következő *g*) ponttal egészül ki:

(A nyilvántartó kezeli:)

„*g*) a 9/D. §-ban megjelölt adatokat az ideiglenes rendszám táblák használatára való jogosultság megszűnését követő 2 évig.”

12. §

(1) A Kknyt. 16. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyilvántartásból

a) a nyilvántartótól csoportos adatszolgáltatás, jármű életút adatszolgáltatás és – a Kormány által rendeletben az e törvény szerint adatigénylésre jogosult szervezetek közül kijelölt szervezetek eseti jellegű megkeresése esetén – egyedi adatszolgáltatás,

b) a közlekedési igazgatási hatóságtól egyedi adatszolgáltatás igényelhető.”

(2) A Kknyt. 16. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A jármű életút adatszolgáltatásra irányuló kérelem esetén a nyilvántartó a kérelemben megjelölt adatokat a 7. § *b*), *c*), és *f*) pontjában meghatározott, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 23/A. § (1) bekezdésében meghatározott, továbbá a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Gfbt.) 46. § (1) bekezdésében és 51. § (1) bekezdésében meghatározott nyilvántartásból elektronikus úton szerzi be.”

13. §

(1) A Kknyt. 19. § (2) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

(A nyilvántartásból adatot igényelhetnek:)

„*d*) a közfeladatot ellátó személyek vagy szervezetek, továbbá a 19. §-ban nem nevesített egyéb hatóságok, állami vagy önkormányzati szervezetek a rájuk vonatkozó jogszabályban meghatározott célok és feltételek teljesülése esetén, az ott meghatározott adatokra vonatkozóan,”

(2) A Kknyt. 19. § (2) bekezdése a következő *e*)-*f*) ponttal egészül ki:

(A nyilvántartásból adatot igényelhetnek:)

„*e*) a Gfbt.-ben meghatározott biztosító és a Kártalanítási Számla kezelője díjmentesen a káreseménnyel érintett jármű Gfbt.-ben meghatározott Kártörténeti nyilvántartásba (a továbbiakban: kárnyilvántartás) történő vétele során, a károsult jármű rendszámának és alvázszámának, valamint Magyarországon nyilvántartásba vett voltának elektronikus ellenőrzése érdekében a 9. § (2) bekezdés *a*) pontjában foglalt adatokból a járműazonosító adatokat,

f) a Gfbt.-ben meghatározott biztosító és a Kártalanítási Számla kezelője díjmentesen a gépjárműre vonatkozó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási ajánlat kockázatbírálása vagy a kártérítési igények jogosságának megállapítása során a jármű értékének megállapítása céljából a jármű életút adatszolgáltatás igénybevételével a 24. § (3a) bekezdésében foglalt adatokat.”

14. §

A Kknyt. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) A 19. §-ban megjelölt szervek, személyek a célt és a jogalapot az adat megismerésére jogosító jogszabályi rendelkezés megjelölésével igazolják.

(2) A nyilvántartó a 19. §-ban megjelölt szervek, személyek részére az adatszolgáltatást a járműnyilvántartásból az informatikai platform keretében is nyújthatja.”

15. §

A Kknyt. 24. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki.

„(3a) Az adatszolgáltatás céljának és jogalapjának igazolása nélkül nyilvánosan, közvetlenül, díjmentesen az informatikai platformon keresztül elektronikus úton is lekérdezhető:

a) a járműnyilvántartásból

aa) a jármű harmonizált forgalmi engedélyben feltüntetett műszaki adatai,

ab) a kilométeróra-állás és annak rögzítési időpontja kronologikus sorrendben,

ac) a forgalomból kivont állapot ténye, valamint az aktuális forgalomból való kivonás oka, jellege és a kivonás kezdő időpontja,

ad) a jármű érvényes forgalmazási korlátozására vonatkozó adatok,

ae) a körözés ténye, és

af) az első magyarországi nyilvántartásba vétel időpontjától az adatlekérdezés időpontjáig a jármű nyilvántartott tulajdonosainak száma,

b) a származás-ellenőrzési nyilvántartásból

ba) a jármű származási országa, és

bb) a származás ellenőrzésének eredménye,

c) az előzetes eredetiségvizsgálati nyilvántartásból

ca) az előzetes eredetiségvizsgálat végzésének időpontja,

cb) az előzetes eredetiségvizsgálatot lefolytató vizsgálóállomás megnevezése és címe,

cc) az előzetes eredetiségvizsgáló által a jármű alvázszámára, motorszámára, motorkódjára, rendszámára és regisztrációs matricájára tett megállapítások,

cd) az eredetiségvizsgálati képi dokumentáció,

ce) az előzetes eredetiség-ellenőrzés során megállapított minősítés,

d) a nyilvántartó által a Gfbt.-ben meghatározott kötvénynyilvántartásból elektronikusan beszerezett biztosítás tényére vonatkozó adat,

e) a nyilvántartó által a kárnyilvántartásból beszerezett káreseményre vonatkozó adat és a káresemény dátuma.”

16. §

A Kknyt. 43. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(E törvény)

„e) a járművek nyilvántartásba vételéhez kapcsolódó okmányokról szóló 1999/37/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2014. április 3-i 2014/46/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

(való megfelelést szolgálja.)”

17. §

(1) A Kknyt.

a) 2. § 1., 2., 12., 15. és 16. pontjában a „nyilvántartás” szövegrész helyébe az „elektronikus nyilvántartás” szöveg,

b) 2. § 11. pontjában a „nyilvántartása” szövegrész helyébe az „elektronikus nyilvántartása” szöveg lép.

(2) A Kknyt.

a) 19. § (1) bekezdés e) pont ea) alpontjában a „a 9. §-ban és a 9/A. § (1) bekezdésében megjelölt” szövegrész helyébe „a 9. §-ban, a 9/A. § (1) bekezdésében és a 9/D. §-ban megjelölt” szöveg,

b) 19. § (1) bekezdés e) pont eb) alpontjában a „9/A. § (1) bekezdés a)-e) pontjában megjelölt” szövegrész helyébe a „9/A. § (1) bekezdés a)-e) pontjában, a 9/D. § (1) bekezdés a)-c) pontjában, d) pont da)-db) alpontjában és e) pontjában, valamint a 9/D. § (2) bekezdés a)-c) pontjában és (3) bekezdésében megjelölt” szöveg,

d) 19. § (1) bekezdés f) pontjában a „9/A. § (1) bekezdés a)-e) pontjában meghatározott” szövegrész helyébe a „9/A. § (1) bekezdés a)-e) pontjában és a 9/D. § (1) bekezdés a)-d) pontjában, a 9/D. § (2) bekezdés a)-b) pontjában, valamint a 9/D. § (3) bekezdésében meghatározott” szöveg,

e) 19. § (1) bekezdés h) pont ha) alpontjában a „9. § (4) bekezdésében meghatározott” szövegrész helyébe a „9. § (4) bekezdésében, a 9/D. § (1) bekezdés a)-b) pontjában, d) pont da)-db) alpontjában és e) pontjában, valamint a 9/D. § (2) bekezdés a)-c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott” szöveg,

f) 19. § (1) bekezdés h) pont hb) alpontjában a „(3) bekezdésében megjelölt” szövegrész helyébe a „(3) bekezdésében, a 9/D. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés a)-c) pontjában és (3) bekezdésében megjelölt” szöveg,

g) 19. § (1) bekezdés l) pontjában az „(1) bekezdésének a)-e) pontjaiban megjelölt” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés a)-e) pontjában, a 9/D. § (1) bekezdés a)-b) pontjában, d) pont da)-db) alpontjában, a 9/D. § (2) bekezdés a)-c) pontjában és (3) bekezdésében megjelölt” szöveg,

h) 19. § (1) bekezdés n) pontjában a „(2) bekezdés a), b), d) és e) pontjaiban, továbbá a (3) bekezdésében megjelölt” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés a), b), d) és e) pontjában, a (3) bekezdésében, a 9/D. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés a)-c) pontjában és (3) bekezdésében megjelölt” szöveg,

i) 19. § (1) bekezdés p) pontjában a „(3) bekezdésében és a 9/C. §-ban foglalt” szövegrész helyébe a „(3) bekezdésében, a 9/C. §-ban, a 9/D. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés a)-c) pontjában és (3) bekezdésében megjelölt” szöveg,

j) 19. § (1) bekezdés q) pontjában a „(3)-(4) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „(3)-(4) bekezdése, valamint a 9/D. § (1) bekezdése szerinti” szöveg,

- k) 19. § (1) bekezdés r) pontjában a „d)-e) pontjában, valamint a (3) bekezdésében foglalt” szövegrész helyébe a „d)-e) pontjában, a (3) bekezdésében, a 9/D. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés a)-c) pontjában és (3) bekezdésében megjelölt” szöveg,
- l) 19. § (1) bekezdés s) pontjában a „(3) bekezdésben foglalt” szövegrész helyébe a „(3) bekezdésben, valamint a 9/D. § (1) bekezdésében megjelölt” szöveg,
- m) 19. § (1) bekezdés u) pontjában a „(2) bekezdés a)-c) pontjaiban megjelölt” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés a)-c) pontjában, valamint a 9/D. § (1) bekezdés a)-b) pontjában, (2) bekezdés a)-b) pontjában és (3) bekezdésében megjelölt” szöveg,
- n) 19. § (1) bekezdés v) pontjában az „(1a) bekezdésben megjelölt” szövegrész helyébe az „(1a) bekezdésében és a 9/D. § (1) bekezdésében megjelölt” szöveg lép.

4. A víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosítása

18. §

A víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Vkt.) 4. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az országos illetékességgel eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal által első fokon meghozott hajózási hatósági döntéssel szemben – ideértve a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánított közlekedési beruházásokat is – fellebbezésnek van helye.”

19. §

A Vkt. 21. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalója minden 2040 hajózással teljesített munkaórát követően ingyenes egészségügyi szűrővizsgálatra jogosult a munkáltató által meghatározott feltételekkel. A vizsgálat során különös figyelmet kell fordítani annak a tünetnek vagy állapotnak, amely összefüggésben lehet a 44/G. § alapján biztosított minimális napi pihenőidővel és minimális pihenőnapokkal végzett fedélzeti munkával.

(1b) Az (1a) bekezdés szerinti egészségügyi szűrővizsgálat a nemzeti egészségügyi rendszer keretében is elvégezhető belvízi hajós-orvosi vizsgálatokra jogosult orvos által.”

20. §

A Vkt. VI. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„VI. Fejezet

AZ ÚSZÓLÉTESÍTMÉNY SZEMÉLYZETÉNEK MUNKAIDEJE

A tengeri kereskedelmi hajó, a tengeri halászhajó és a tengeren ásványi készletek kitermelésével összefüggő hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény személyzete

42. § Az úszólétesítmény személyzetének munka- és pihenőidejére a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) rendelkezéseit az e törvényben, az STCW

Egyezményben és a Tengerészeti Munkaügyi Egyezményben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

43. § (1) A tengeri kereskedelmi hajó, a tengeri halászhajó, valamint a tengeren ásványi készletek kitermelésével összefüggő hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény személyzete tekintetében kollektív szerződés az Mt. munkaközi szünetre, a napi pihenőidőre, a heti pihenőnapra vagy pihenőidőre, a vasárnapi és a munkaszüneti napon történő munkavégzésre, valamint a rendkívüli munkavégzés éves mértékére vonatkozó rendelkezéseitől eltérhet, ezen túlmenően legfeljebb egy éves vagy legfeljebb ötvenkét heti munkaidőkeretet állapíthat meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott munkavállalók tekintetében kollektív szerződés a napi munkavégzés időtartamát legfeljebb tizennégy órában határozhatja meg, amelybe a rendes és a rendkívüli munkavégzés időtartama is beszámít.

44. § Tengeri kereskedelmi hajó személyzete tekintetében – munkaidőkeret alkalmazása esetén – kollektív szerződés az Mt. teljes napi munkaidő mértékére vonatkozó szabályaitól eltérhet, és a teljes napi munkaidő mértékét legfeljebb heti hat munkanap és napi nyolc óra munkaidő figyelembevételével állapíthatja meg.

44/A. § (1) Tengeri halászhajó és tengeri kereskedelmi hajó személyzete tekintetében kollektív szerződés az Mt. pihenőidőre vonatkozó szabályaitól eltérhet, de ebben az esetben

a) a napi pihenőidő tíz óránál, a napi és a heti pihenőidő együttes időtartama hetvenhét óránál kevesebb nem lehet;

b) bármely hét napos időszak vonatkozásában legalább hetvenhét óra pihenőidőt biztosítani kell, amelybe a napi és a heti pihenőidő számít be;

c) a napi pihenőidőt nem lehet kettőnél több részre osztani, ezek közül az egyiknek legalább hat óra tartamúnak kell lennie, továbbá a pihenőidő megszakításának időtartama a tizennégy órát nem haladhatja meg.

(2) Az (1) bekezdéstől kollektív szerződés eltérhet, ha a munkavállaló évi rendes szabadságán túlmenően legalább évente egy hónap egybefüggő fizetett szabadságot biztosít. Ebben az esetben kollektív szerződés a napi pihenőidő minimális mértékét nyolc órában, a napi és a heti pihenőidő együttes mértékét legalább hetven órában állapíthatja meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában napi pihenőidőnek minősül a napi munka befejezése és a másnapi munkakezdés közötti időtartam, továbbá a munkaidő-beosztás alapján az egy napon belüli, két munkával töltött időszak közötti időtartam is, ha annak hossza az egy órát eléri.

44/B. § A hajók üzemképességi vizsgálatait, a tűzvédelmi és mentőcsónak gyakorlatokat, továbbá az egyéb gyakorlatokat úgy kell végezni, hogy azok a pihenőidőt a lehető legkisebb mértékben vegyék igénybe.

44/C. § (1) Ha tengeri nagyhajón a készenlét alatt a személyzet számára munkavégzést rendeltek el, a készenlétet követően a munkavégzés időtartamával azonos tartamú pihenőidőt kell biztosítani.

(2) Ha tengeri nagyhajón a munkavállaló számára havária vagy más úszólétesítmény mentése esetén rendkívüli munkavégzést rendeltek el, a munkavállaló részére a normál üzemelési körülmények helyreállítását követően a 44/A. §-ban meghatározott pihenőidőt kell biztosítani.

Belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalója

44/D. § (1) Az Mt. rendelkezéseit a 44/D-44/J. §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalója tekintetében.

(2) A belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalója tekintetében kollektív szerződés az Mt. napi munkavégzés időtartamára, a munkaközi szünetre, a napi pihenőidőre, a heti pihenőnapra vagy pihenőidőre, a vasárnapi és a munkaszüneti napon történő munkavégzésre, valamint a rendkívüli munkavégzés éves mértékére vonatkozó rendelkezéseitől eltérhet.

(3) A 21. § (1a) és (1b) bekezdése, a 44/D-44/J. § és a 47/B. § alkalmazásában

a) *belvízi hajózás*: a belvízi személyszállítási, árufuvarozási, valamint rév- és komphajózási tevékenység;

b) *belvízi hajózási vállalkozó*: belvízi hajózási ágazatban saját számlájára, jövedelemszerzés céljából úszólétesítményt működtető személy;

c) *éjszakai munka*: a 23:00 óra és a 6:00 óra közötti időszakban teljesített munkavégzés;

d) *munkaidő*: az az időtartam, amely alatt a munkavállaló a munkáltató utasítására az úszólétesítmény fedélzetén, az úszólétesítménynél vagy ahhoz kapcsolódóan munkát végez, munkára van beosztva, vagy munka céljából rendelkezésre kell állnia (készenléti idő);

e) *nem hajós személyzet*: a fedélzeten valamennyi nem hajós munkavállaló;

f) *pihenőidő*: az az időtartam, amely nem minősül munkaidőnek, ebbe beletartozik az úszólétesítményen és a szárazföldön eltöltött pihenőidő, ide nem értve a munkaközi szünetet;

g) *több műszakos tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló*: olyan munkavállaló, aki több műszakos tevékenységet folytató munkáltatónál váltott műszak szerinti munkarendben kerül beosztásra;

h) *utazó munkavállaló*: az a munkavállaló, akit egy belvízi hajózási tevékenységet végző munkáltató az utazó személyzet tagjaként alkalmaz, ide nem értve a belvízi hajózási vállalkozót.

44/E. § (1) A munkáltató az egészséges és biztonságos munkavégzés, továbbá a közlekedésbiztonság követelményeire is figyelemmel készíti el az utazó munkavállaló munkaidő-beosztását.

(2) Munkaidőkeret alkalmazása esetén a munkaidőkeret tartama legfeljebb tizenkét hónap lehet.

(3) A munkaidőkeret átlagában a heti munkaidő a negyvennyolc órát nem haladhatja meg.

(4) A munkaidőkeret időtartamánál rövidebb ideig tartó munkaviszony esetében a maximális munkaidőt időarányosan kell kiszámítani.

(5) A (3) bekezdés alkalmazása során az Mt. 107. § b) pontja szerinti rendkívüli munkaidőt is figyelembe kell venni.

44/F. § (1) A napi munkavégzés időtartama legfeljebb tizennégy óra, amelybe a rendes és a rendkívüli munkavégzés időtartama is beszámít.

(2) A munkaidő heti átlagban a nyolcvannégy órát nem haladhatja meg.

(3) Ha a munkarendben több munkanap, mint pihenőnap szerepel, az átlagos heti munkaidő négy hónap alatt nem lehet több mint hetvenkét óra.

44/G. § (1) Az egymást követő munkanapok száma legfeljebb harmincegy nap lehet.

(2) Eltérő megállapodás hiányában a közvetlenül egymást követő munkanapok után ugyanannyi egymást követő pihenőnapot kell biztosítani.

(3) Ha a munkarend szerint több a munkanap, mint a pihenőnap, akkor a közvetlenül az egymást követő munkanapok után biztosítandó, egymást követő pihenőnapok minimális számát a következőképpen kell meghatározni:

a) az 1-10. egymást követő munkanap esetében minden egyes egymást követő munkanapra 0,2 pihenőnap jár;

b) a 11-20. egymást követő munkanap esetében minden egyes egymást követő munkanapra 0,3 pihenőnap jár;

c) a 21-31. egymást követő munkanap esetében minden egyes egymást követő munkanapra 0,4 pihenőnap jár.

(4) A (3) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottak tekintetében a töredék pihenőnapok hozzáadódnak a minimálisan járó, egymást követő pihenőnapokhoz, és kizárólag teljes pihenőnapként biztosítandók.

44/H. § (1) Az utazó munkavállaló esetében a napi pihenőidő hossza huszonnégy órás időszakonként tíz óra, ebből megszakítás nélkül legalább hat óra.

(2) A munkaidőkeret átlagában legalább nyolcvannégy óra heti pihenőidőt kell biztosítani.

(3) A hajók üzemképességi vizsgálatait, a tűzvédelmi és mentőcsónak gyakorlatokat, továbbá az egyéb gyakorlatokat úgy kell végezni, hogy azok a pihenőidőt a lehető legkisebb mértékben vegyék igénybe.

44/I. § Az éjszakai munkaidő felső határa hétnapos időszakonként negyvenkét óra.

44/J. § Ha belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítményen a munkavállaló számára havária vagy más úszólétesítmény mentése esetén rendkívüli munkavégzést rendeltek el, a munkavállaló részére a normál üzemelési körülmények helyreállítását követően a 44/H. §-ban meghatározott pihenőidőt kell biztosítani.

Hatósági ellenőrzés

44/K. § (1) Az úszólétesítményen a munkarendre, a munkavállaló munkaidő-beosztására, valamint munkaidejére és pihenőidejére vonatkozó szabályok megtartását a hajózási hatóság ellenőrzi. A hajózási hatóság az ellenőrzés során feltárt szabálytalanság megszüntetése érdekében az úszólétesítmény üzemeltetését megtilthatja, és a 60. § (1) bekezdés l) pontja alapján a munkavállalókat védő rendelkezések megsértőit bírság megfizetésére kötelezheti.

(2) Jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése érdekében az úszólétesítmény személyzetének munkaidejét szabályozó jogszabályokat és kollektív szerződést a személyzet részére könnyen megközelíthető helyen elérhetővé kell tenni.”

21. §

A Vkt. 47/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„47/B. § (1) A tengeri nagyhajó munkavállalójának és a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalójának napi munkaidejéről és pihenőidejéről nyilvántartást kell vezetni. A nyilvántartásnak az úszólétesítmény vezetője vagy megbízottja és a munkavállaló által aláírt másodpéldányát a kihajózásakor a munkavállaló (kölsönzött munkavállaló esetén a kölcsönbeadó) rendelkezésére kell bocsátani.

(2) A belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalójának napi munkaidejéről és pihenőidejéről vezetett nyilvántartást a kihajózásig (legkésőbb a következő hónap végéig – munkaidőkeret alkalmazása esetén az adott munkaidőkeret végéig) meg kell őrizni a fedélzeten.

(3) A belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalójának a nyilvántartás másodpéldányát egy évig meg kell őriznie.

(4) A nyilvántartást a 47/A. § (2) bekezdésében meghatározott nyelveken kell vezetni.

(5) A belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalójának napi munkaidejéről és pihenőidejéről vezetett nyilvántartást a felelős hajóvezetőnek, valamint az utazó munkavállalónak kihajózáskor (legkésőbb a következő hónap végéig) közösen ellenőrizniük kell, és aláírásukkal igazolni azok helyességét.

(6) A belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalójának napi munkaidejéről és pihenőidejéről vezetett nyilvántartásba feljegyzendő minimális adatok a következők:

a) a hajó neve;

b) a munkavállaló neve;

c) a felelős hajóparancsnok neve;

d) dátum;

e) munkanap vagy pihenőnap;

f) a napi munka- és pihenőidők kezdete és vége.”

22. §

A Vkt. 60. § (1) bekezdése a következő *l)* ponttal egészül ki:

(A jogszabályban előírt)

„*l)* úszólétesítményen a munkarendre, a munkavállaló munkaidő-beosztására, valamint munkaidejére és pihenőidejére”

(vonatkozó rendelkezések megsértőit a hajózási hatóság – a hajózási bírság mértékéről és kivetésének szabályairól szóló kormányrendeletben előírtak szerint – bírság megfizetésére kötelezheti.)

23. §

A Vkt. 78/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„78/A. § (1) Az állam tulajdonában lévő víziút, meder, parton lévő létesítmény és kapcsolódó ingatlanok, továbbá az országos közforgalmú kikötők létesítését, felújítását és fejlesztését, valamint ezekkel összefüggő úszólétesítmény- és egyéb eszközbeszerzéseket és -felújításokat az előzőek tulajdonosa, vagyonkezelője, működtetője vagy üzemben tartója (a továbbiakban: tulajdonos vagy működtető szervezet) vagy a fejlesztési közreműködő végezheti (a továbbiakban együtt: megvalósító szervezet).

(2) Ha a létesítést, felújítást és fejlesztést a fejlesztési közreműködő végzi, a létesítésben, felújításban és fejlesztésben az (1) bekezdés szerinti, érintett tulajdonos vagy működtető szervezet közreműködik. A tulajdonos vagy működtető szervezet és a fejlesztési közreműködő a feladatok megosztásáról megállapodást köt.

(3) A megvalósító szervezet, mint építető az állami tulajdonon megvalósuló fejlesztés és eszközbeszerzés esetén az állam nevében és javára jár el, tevékenysége fontos közérdekű és közcélú tevékenységnek minősül.

(4) A megvalósító szervezet felelős az építési munkák előkészítéséért. A megvalósító szervezet a fejlesztés érdekében gondoskodik a szükséges műszaki tervek (így különösen az engedélyezési terv vagy a kiviteli terv) és tanulmányok elkészítéséről, ügyfélként részt vesz a

hatósági és egyéb igazgatási eljárásokban, saját nevére megszerzi az építési, illetve vízjogi létesítési engedélyeket, elvégzi vagy elvégezteti a munkaterület előkészítését (beleértve különösen a területszerzést, próba- vagy megelőző régészeti feltárást, közmű-kiváltást), továbbá lefolytatja a közbeszerzési eljárásokat. A megvalósító szervezet kivitelezési szerződéseket köt a megvalósításra, gondoskodik az építési műszaki ellenőri tevékenység ellátásáról, lebonyolítja a műszaki átadás-átvételt és közreműködik az üzemeltetési engedélyezési eljárás során.

(5) A megvalósító szervezet az általa felhasznált forrásokkal és létrehozott eszközökkel a fejlesztés és eszközbeszerzés pénzügyi zárását követően elszámol a forrást rendelkezésre bocsátó szervvel.

(6) Törvény eltérő rendelkezése hiányában az állam tulajdonába és ellenérték nélkül a megvalósító szervezet vagyongazdálkodásába kerül

a) a megvalósító szervezet által megvásárolt vagy kisajátított terület,

b) az egyes fejlesztéssel és eszközbeszerzéssel kapcsolatban létrehozott vagy megszerzett eszköz (így különösen úszólétesítmény, víziközeledés forgalmának irányítására és a hajóút kitűzésére szolgáló jel, eszköz, hordalékvizsgálatot lehetővé tevő eszköz, szoftver, egyéb eszköz).

(7) Ellenérték nélkül a megvalósító szervezet vagyongazdálkodásába kerül – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az állam tulajdonában és a megvalósító szervezettől eltérő vagyongazdálkodó vagyongazdálkodásában álló és a fejlesztéshez szükséges terület, vízilétesítmény.

(8) A vagyongazdálkodói jog ingatlan-nyilvántartásba, úszólétesítmények esetén a tulajdonjog hajórajstromba történő bejegyzéséről a megvalósító szervezet gondoskodik. A megvalósító szervezet a vagyongazdálkodói jog, valamint a tulajdonjog bejegyzésére vonatkozó hatósági határozatokat annak kézhezvételét követően haladéktalanul megküldi a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. (a továbbiakban: MNV Zrt.) részére. A megvalósító szervezet vagyongazdálkodói jogának ingatlan-nyilvántartásba, valamint úszólétesítmények esetén a tulajdonjog hajórajstromba történő bejegyzése vagy törlése mentes az igazgatási szolgáltatási díjfizetési kötelezettség alól.

(9) Ha a megvalósító szervezet jogerős építési, illetve vízjogi létesítési engedély alapján az állam tulajdonában és más vagyongazdálkodásában levő ingatlanon közcélú tevékenységet folytat, a vagyongazdálkodó az érintett ingatlanokat külön megállapodás alapján a szükséges előkészítő munkálatok, illetve az építési munkák idejére köteles térítésmentesen a megvalósító szervezet birtokába és használatába adni.

(10) Ha a megvalósító szervezet jogerős építési, illetve vízjogi létesítési engedély alapján helyi önkormányzat tulajdonát képező ingatlanon közcélú tevékenységet folytat, a megvalósító szervezet és az érintett helyi önkormányzat köteles az előkészítés és építés idejére, ezek céljából az ingatlan ingyenes használatára írásban megállapodást kötni a megvalósító szervezet megkeresésétől számított 60 napon belül.

(11) A megvalósító szervezet az állami tulajdonú ingatlanon megvalósított fejlesztést és eszközt az állam által kijelölt vagyongazdálkodó szervezet részére adja át. A vagyongazdálkodó és a megvalósító szervezet az ingyenes átadás-átvételtől elszámolási megállapodást készít az átadás-átvétel fordulónapjától számított hat hónapon belül az MNV Zrt. mint tulajdonosi joggyakorló egyidejű tájékoztatása mellett annak céljából, hogy az érintett fejlesztést, eszközt az átadás-átvétel fordulónapján nyilvántartott könyv szerinti értéken a könyveiből kivezesse és a vagyongazdálkodó könyveiben azokat nyilvántartásba vegye. Ezen eljárás ellenérték nélkül a megvalósító szervezet által nyilvántartott könyv szerinti értéken történik azzal, hogy az általános forgalmi adó tekintetében az általános forgalmi adóról szóló törvény vonatkozó rendelkezései alkalmazandóak.

(12) A más vagyongazdálkodásában álló, állami tulajdonú vagyonelemen végzett, nem a közcélú tevékenység folytatásához kapcsolódó fejlesztés és eszközbeszerzés tekintetében a

megvalósító szervezet az átadás-átvétel fordulónapjától számított egy éven belül elszámolási megállapodást készít a tulajdonosi joggyakorló egyidejű tájékoztatása mellett annak céljából, hogy az ingatlan vagyonelemeket nyilvántartásba vegye.

(13) A helyi önkormányzat tulajdonában álló ingatlanon a helyi önkormányzat érdekében megvalósított fejlesztés e törvény erejénél fogva az átadás-átvétel fordulónapján a helyi önkormányzat tulajdonába kerül a helyi önkormányzat és a megvalósító szervezet elszámolási kötelezettsége mellett.

(14) Az elszámolási megállapodásnak tartalmaznia kell az átadott fejlesztésnek, eszköznek a tulajdonos és vagyonelemző eszköz-nyilvántartási rendje szerinti, az állami vagyon nyilvántartására vonatkozó jogszabályoknak, a számviteli törvénynek megfelelően szolgáltatandó adatait, az európai uniós és a költségvetési forrásokkal történő eszközönkénti elszámolást.”

24. §

(1) A Vkt. 78/B. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (2a)-(2d) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A megvalósító szervezet a fejlesztéssel érintett közcélú tevékenység meghatározását követően haladéktalanul köteles írásban értesíteni a fejlesztéssel érintett közmű üzemeltetőjét és tulajdonosát arról, hogy a fejlesztési tevékenység során mely közműszakasz átalakítása, áthelyezése (a továbbiakban együtt: kiváltása) vagy fejlesztése szükséges.

(2) A tulajdonos az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvétele után az abban feltüntetett határidőn belül köteles a közmű kiváltását vagy -fejlesztését elvégezni vagy elvégeztetni. A megvalósító szervezet a műszakilag feltétlenül szükséges mértékű, a tulajdonossal egyeztetett - 30 napnál nem rövidebb - határidőt határoz meg a közmű kiváltására vagy fejlesztésére. A tulajdonos a véleményét a megvalósító szervezet értesítésének kézhezvételétől számított nyolc munkanapos határidőn belül köteles közölni a megvalósító szervezettel.

(2a) A megvalósító szervezet tulajdonos által elvégzett vagy elvégeztetett közműkiváltás vagy -fejlesztés indokolt költségét a tulajdonosnak vagy annak jogutódjának megfizeti.

(2b) Az építető az általa létrehozott közművet a közmű műszaki átadás-átvételi eljárásának eredményes lezárását követően, e törvény erejénél fogva, ellenérték nélkül a megvalósító szervezet által nyilvántartott könyv szerinti értéken, a közműkiváltás vagy -fejlesztés megvalósítása előtti tulajdonos vagy annak jogutódja tulajdonába, üzemeltetőjének üzemeltetésébe adja. Az általános forgalmi adó tekintetében az általános forgalmi adóról szóló törvény vonatkozó rendelkezései alkalmazandóak.

(2c) A közmű ellenérték nélkül akkor adható át a tulajdonosnak, ha a közmű kiváltására vagy -fejlesztésére műszakilag feltétlenül szükséges mértékben került sor és a közműkiváltás vagy -fejlesztés költségei nem haladták meg a közmű szokásos piaci árát. Ha a közműkiváltásra vagy -fejlesztésre a műszakilag feltétlenül szükséges mértéket meghaladóan került sor, úgy a műszakilag feltétlenül szükséges mértéket meghaladó közműkiváltással vagy -fejlesztéssel arányos költséget a tulajdonos köteles megtéríteni.

(2d) A közműkiváltás vagy -fejlesztés elvégzését követő 90 napon belül a megvalósító szervezet és a tulajdonos kötelesek egymással tételesen elszámolni, illetve megállapodást kötni.”

(2) A Vkt. 78/B. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A közműkiváltás vagy -fejlesztés elvégzésének vagy elvégeztetésének megtagadása esetén a megvalósító szervezet jogosult a közmű-kiváltást vagy -fejlesztést a megfelelő szakmai képesítéssel rendelkező vállalkozóval elvégeztetni, amelyet a tulajdonos túrni köteles.”

25. §

A Vkt. 90. §-a a következő *n*) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„*n*) az Európai Hajózási Szövetség (EBU), az Európai Hajósok Szervezete (ESO) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) által kötött, a munkaidő-szervezés egyes szempontjainak a belvízi hajózási ágazaton belüli szabályozásáról szóló európai megállapodás végrehajtásáról szóló, 2014. december 19-i 2014/112/EU tanácsi irányelv, az egyes foglalkoztatáspolitikai és egészségügyi tárgyú jogszabályokkal együtt.”

26. §

A Vkt.

a) 58. § (1) bekezdésében a „Ráckevei-Dunaág és a Tisza-tó” szövegrész helyébe a „Ráckevei-Dunaágnak és a Tisza-tónak” szöveg,

b) 87. § 4a. pontjában a „kormányhatározatban kijelölt NIF Zrt.” szövegrész helyébe a „jogszabályban vagy kormányhatározatban kijelölt szervezet” szöveg lép.

5. A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása

27. §

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 2. § 5.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„5.7. *pályahálózat-működtető*: azon gazdálkodó szervezet, amely vasúti pályahálózat működtetését végzi, ideértve – a tulajdonosi jogok gyakorlójaként, vagy kezelőként vagy vagyonműködtetőként – a vasúti pálya és annak tartozékai vagyonkezelését, vagyonműködtetését is;”

28. §

A Vtv. 25. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A magyar állam a pályahálózat-működtetővel az állami tulajdonban lévő vasúti pályahálózatok vagyongazdálkodására vagyongazdálkodási szerződést vagy az állami vagyontól szóló 2007. évi CVI. törvény 26. § (1) bekezdésében meghatározott tevékenység (a továbbiakban: vagyongazdálkodás) érdekében – a legalább többségi állami tulajdonú gazdasági társasággal – vagyongazdálkodási szerződést köt.

(1a) A vasúti pályahálózatra vonatkozó, (1) bekezdés szerinti vagyongazdálkodási, vagyongazdálkodási tevékenység közfeladatnak minősül.”

29. §

A Vtv. 44. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vasúti társaság a tulajdonosi jogkörében, vagyongazdálkodásában vagy vagyongazdálkodásában álló területen megvalósuló vasútfejlesztés esetén a beruházás jogerős használatbavételéig a beruházás megvalósításához szükséges beavatkozásokat túrni köteles.”

30. §

A Vtv. „Adatvédelem, adatkezelés” alcíme a következő 83. §-sal egészül ki:

„83. § A közforgalmú vasúti járművek biztonságos üzemeltetésével közvetlenül összefüggő műszaki adatok megismerése iránti igényt nemzetbiztonsági érdekből, illetve a bűncselekmények megelőzése érdekében az adat keletkezésétől számított legfeljebb 30 évig, de legfeljebb az érintett közforgalmú vasúti jármű üzemidejének végéig el kell utasítani, ha az adat megismerése Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit vagy a bűncselekmények megelőzéséhez fűződő érdekeit veszélyezteti. Az igény teljesíthetőségéről – Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit vagy a bűncselekmények megelőzéséhez fűződő érdekeit mérlegelve – az adatkezelő a terrorizmus elleni küzdelemért és a bűncselekmények megelőzéséért felelős miniszter véleményének kikérésével dönt.”

31. §

A Vtv.

a) 2. § 4.12. pont a) alpontjában a „vagyongazdálkodási” szövegrész helyébe a „vagyongazdálkodási, vagyongazdálkodási” szöveg,

b) 38. § (1) bekezdésében a „vagyongazdálkodására,” szövegrész helyébe a „vagyongazdálkodására, vagyongazdálkodására,” szöveg, valamint a „nemzeti vagyontól szóló törvényben” szövegrész helyébe a „nemzeti vagyontól szóló törvényben, valamint az állami vagyontól szóló törvényben” szöveg,

c) a 44. § (5) bekezdésében a „vagyongazdálkodói” szövegrész helyébe a „vagyongazdálkodói, vagyongazdálkodási” szöveg,

d) 3. melléklet e) pont ec) alpontjában a „vagyongazdálkodás feltételeit” szövegrész helyébe a „vagyongazdálkodás (vagyongazdálkodás) feltételeit” szöveg lép.

32. §

Hatályát veszti a Vtv. 26. § (2) bekezdése.

6. A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása

33. §

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ngtv.) 6/D. §-a a következő (3)-(9) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Kormány rendeletben (a továbbiakban e §-ban: rendelet) állapíthatja meg a közlekedési infrastruktúra-beruházás megvalósításához szükséges – a vizsgálati dokumentáció és a területrendezési tervtanulmány alapján 1:10 000 méretarányú helyszínrajzon elfogadott, legfeljebb 200 méter szélességű – területsávot vagy nyomvonalat (a továbbiakban együtt: nyomvonal) a következő tartalommal:

- a) a nyomvonal táblázatos meghatározását az út tengelyében felvett, egymástól 100 méterre lévő pontokkal (a pont EOV koordinátája, valamint a pont GPS koordinátája),
- b) $M = 1:10.000$ méretarányú áttekintő térképpel (az út tengelyének, a nyomvonal táblázatos meghatározása során a nyomvonalat meghatározó pontoknak, azok egyedi jelzéseinek, az út tengelyétől számított, gyorsforgalmi út esetén legfeljebb 100-100 méter, egyéb közút esetén legfeljebb 50-50 méter, vasút esetén legfeljebb 100-100 méter, kerékpárút esetében legfeljebb 25-25 méter széles sávnak, mint a rendelet területi hatálya jelzésének, ezen sávot érintően az ingatlan-nyilvántartási térképen szereplő, beazonosításra alkalmas telekosztásnak feltüntetésével),
- c) a nyomvonallal érintett ingatlanok helyrajzi számainak megjelölésével, és
- d) a 6/L. § szerinti védettség időtartamának meghatározásával.

(4) A rendeletben meghatározott közlekedési infrastruktúra-beruházás megvalósítása közérdeket szolgál.

(5) A rendelet hatályba lépésére a környezetvédelmi engedély jogerőre emelkedését követően kerülhet sor, amennyiben a közlekedési infrastruktúra-beruházás megvalósításához környezetvédelmi engedély szükséges.

(6) A közlekedési infrastruktúra-beruházás megvalósítása során az Étv. építési tevékenység végzésére vonatkozó rendelkezéseit a (7)-(9) bekezdésben foglalt eltéréssel kell alkalmazni.

(7) Az építési engedély iránti kérelmet – a településrendezési eszközöknek a rendelettel való összhangja hiányában – a rendelet követelményeinek megfelelően kell elbírálni. Ebben az esetben az építési engedélyezési eljárásban a jegyző (főjegyző) településrendezési követelmények és a helyi építési követelmények megfeleléséről szóló szakhatósági nyilatkozatát nem kell beszerezni.

(8) A rendelettel megállapított nyomvonal nem pótolja a településrendezési eszközöket, és nem érinti az érintett település önkormányzatának a 6/H. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét.

(9) A rendelet hatálybalépésétől az államot – más jogszabállyal megjelölt jogosultakat megelőzően – elővásárlási jog illeti meg a rendelettel meghatározott nyomvonalon található földrészlet tekintetében. Az elővásárlási jogot az állam nevében az építető gyakorolja. A megvásárolt földrészlet és a kisajátítással megszerzett földrészlet az állam tulajdonába kerül. Az állam javára adásvétel vagy kisajátítás útján megszerzett ingatlanok vagyongazdálkodási jogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése és annak az ingatlan-nyilvántartásból való törlése után igazgatási szolgáltatási díjat nem kell fizetni.”

34. §

Az Ngtv. „A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházással összefüggő ügyekre vonatkozó eltérő rendelkezések” alcíme a következő 6/L. §-sal egészül ki:

„6/L. § (1) Az országos településrendezési és építési követelményekről szóló kormányrendeletben megjelölt gazdasági terület kivételével nem nyilvánítható beépítésre szánt területté a 6/D. § (3) bekezdésben megjelölt rendeletben megállapított nyomvonallal érintett területsáv.

(2) Az (1) bekezdés szerinti korlátozás a közút vagy vasút építésére kiadott jogerős építési engedély időbeli hatályával együtt szűnik meg, kivéve ha az érintett önkormányzatok a településrendezési eszközeikben átvezették a közút vagy vasút építésének tényét és területigényét, ebben az esetben a módosított településrendezési eszköz hatálybalépésével egyidejűleg megszűnik a korlátozás.

(3) A 6/D. § (3) bekezdésben megjelölt rendeletben megállapított nyomvonallal érintett területsávon a területsáv védettségének időtartamán belül tilos a terepviszonyokat megváltoztató munkát végezni. Ez a tilalom a megjelölt időtartamon belül az ingatlan vagy egy része állami tulajdonként való birtokba vételéig áll fenn.

(4) A 6/D. § (3) bekezdésben megjelölt rendeletben megállapított nyomvonallal érintett területsávon a területsáv védettségének időtartamán belül

- a) más hatóság hatáskörébe tartozó építési vagy egyéb sajátos építményfajtákra vonatkozó jogerős engedély alapján végezhető tevékenység csak akkor kezdhető meg, illetve folytatható,
- b) a földrészlet művelési ágát és minőségi osztályát csak akkor lehet megváltoztatni,

ha azt előzetesen a közlekedési hatóság engedélyezte.

(5) A (4) bekezdésben foglalt korlátozás a megjelölt időtartamon belül csak a 6/D. § (3) bekezdésben megjelölt rendeletben megállapított nyomvonallal érintett területsávban levő ingatlanok állami tulajdonként, az építető általi birtokbavételéig áll fenn.

(6) A (4) bekezdés szerinti engedélyt a közlekedési hatóság megadja, ha

- a) a tevékenység bontási munka, vagy az állékonyságot, életet, egészséget, köz- és vagyónbiztonságot veszélyeztető károk megelőzését, illetve a károk elhárítását szolgálja, továbbá
- b) a tevékenység értéknövekedést nem eredményez vagy eredményez ugyan, de a tulajdonos – kisajátítás vagy a közút építetővel kötendő adásvételi szerződés esetén – lemond az ebből

eredő értékvesztésnek a kártalanítás körében való megtérítéséről vagy a vételár részeként történő érvényesítéséről.

(7) Ha a nyomvonal felszín alatti vonalvezetéssel tervezett, a nyomvonal felszín alatti szakaszán a tengelytől számított 50 méteren belül a (4) bekezdés szerinti engedély a (6) bekezdésben foglaltak szerint adható ki. Az (1) bekezdés szerint védett terület fennmaradó részén a közlekedési hatóság az építető hozzájárulásával megadhatja a (4) bekezdés szerinti engedélyt, ha a tevékenység értéknövekedést nem eredményez, vagy eredményez ugyan, de a tulajdonos – kisajátítás vagy a közút építetővel kötendő adásvételi szerződés esetén – lemond az ebből eredő értékvesztésnek a kártalanítás körében való megtérítéséről vagy a vételár részeként történő érvényesítéséről.

(8) A (3)-(4) bekezdés szerinti tilalom, illetve használati korlátozás nem terjed ki a nyomvonal megállapítását megelőzően jogerősen engedélyezett építési munkákra.

(9) A (3)-(4) bekezdés szerinti tilalommal, illetve használati korlátozással bekövetkező akadályoztatás (az ingatlanok közút céljára történő rendelkezésre tartása) miatt a tulajdonos (hasznélvező) javára az akadályoztatás (rendelkezésre tartás) időtartamára, jellegére, az akadályoztatást megelőző használatához képest megállapítható mértékére figyelemmel egyszeri kártalanítást kell fizetni. Ha az ingatlan közút céljára történő megszerzése adásvétellel történik, a kártalanítás az építető és a tulajdonos (hasznélvező) közötti megállapodás tárgya, azt a kisajátítás esetén pedig a kisajátítási kártalanítás összegének megállapítása során, a kisajátítással kapcsolatos esetleges értékvesztés körében kell figyelembe venni.

(10) A (9) bekezdés szerinti kártalanítást adásvételi szerződés vagy kisajátítási eljárás hiányában a tulajdonos kérelmére fővárosi és megyei kormányhivatal állapítja meg. A kártalanítás megállapítására vonatkozó eljárásra a kisajátítási eljárás szabályait kell alkalmazni.”

35. §

Az Ngtv. 12. § (5) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„h) a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházáshoz megvalósításához szükséges területsávot vagy nyomvonalat.”

36. §

Az Ngtv. a következő 15. §-sal egészül ki:

„15. § E törvénynek a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel (a továbbiakban: 2016. évi törvény) megállapított 6/D. § (3)-(9) bekezdését és 6/L. §-át a 2016. évi törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő hatósági eljárásokban is alkalmazni kell.”

7. A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítása

37. §

(1) A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 23. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e törvény szerinti eljárásokban ügygondnokot vagy eseti gondnokot kell kirendelni abban az esetben is, ha a tulajdonos vagy más kártalanításra jogosult személye nem állapítható meg egyértelműen. Az ügygondnokot a kisajátítási hatóság, az eseti gondnokot a kisajátítási hatóság megkeresésére a gyámhatóság rendeli ki. A gyámhatósági eljárás ügyintézési ideje 15 nap.”

(2) A Kstv. 23. §-a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az ügyféllel való postai úton történő kapcsolattartás esetén a kisajátítási hatóság
a) a kisajátítási eljárás megindulásáról való értesítésről,
b) a szakértői szemléről való értesítésről, és
c) a tárgyalásról való értesítésről
szóló végzését ajánlott küldeményel, és egyidejűleg a kisajátítási hatóság honlapján történő közzététellel hirdetményi úton közli az ügyféllel.”

38. §

A Kstv. 25. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a kérelem és mellékletei megfelelnek az e törvényben előírt feltételeknek, a kisajátítási hatóság – a 26. §-ban foglalt kivételekkel – tárgyalást tűz ki. A kisajátítási hatóság – ha a szükséges szakértelemmel nem rendelkezik – a kisajátításra vonatkozó szakvélemény elkészítése céljából az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló törvény szerinti szakértőt (a továbbiakban: szakértő) rendel ki, és meghatározza a szakvélemény elkészítésének határidejét. A kisajátítási hatóság részleges kisajátítás esetén – ha szükséges – kötelezi a kisajátítást kérőt a kisajátítandó ingatlan határainak a szakértővel egyeztetett időpontra történő ideiglenes kitűzésére is, mely kitűzést az ingatlanon fennálló jog jogosultja tűrni köteles.”

39. §

A Kstv. 32. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy)

„f) a kisajátítási határozat végrehajtásának felfüggesztését csak építménnyel rendelkező ingatlan esetében és csak ezen ingatlan kisajátítása jogalapjának vitatása esetén, és a jogalap tárgyában hozott közbenső ítélet – az e) pont eb) alpontja esetében az ítélet – jogerőre emelkedéséig terjedő időre lehet elrendelni;”

40. §

A Kstv. 37/C. §-a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az eljárásban kizárólag a kirendelés iránti kérelmet benyújtó kisajátítást kérő minősül ügyfélnek.”

41. §

A Kstv. a következő 48. §-sal egészül ki:

„48. § E törvénynek a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel (a továbbiakban: 2016. évi törvény) megállapított 32. § (1) bekezdés f) pontját a 2016. évi törvény hatályba lépését követően indult hatósági eljárásban hozott döntés bírósági felülvizsgálata során kell alkalmazni.”

42. §

A Kstv.

- a) 26. § (2) bekezdésében a „legalább 10, legfeljebb 15 napnak” szövegrész helyébe a „legalább 5, legfeljebb 15 napnak” szöveg,
- b) 32. § (2) bekezdésében a „Ha kisajátítás jogalapjának vitatása miatt indított közigazgatási perben” szövegrész helyébe a „Ha a közigazgatási perben” szöveg lép.

43. §

Hatályát veszti a Kstv.

- a) 25. § (3) bekezdése,
- b) 37/B. § (3) bekezdésében a „haladéktalanul tájékoztatja az ügyfeleket arról, hogy a szakvélemény a kisajátítási hatóságnál megtekinthető, valamint” szövegrész.

8. A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény módosítása

44. §

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Gfbt.) 8. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ideiglenes rendszámotlák nyilvántartásában szereplő gépjárművek vagy rendszámok vonatkozásában a fennálló biztosítás által érintett biztosítót az e törvényben előírt feladatainak ellátása céljából az ideiglenes rendszámotlák kiadásának, érvényességi ideje kezdetének és végének, továbbá a visszavonásának a nyilvántartásába történő bejegyzéséről a kötvénynyilvántartó szerv elektronikus úton értesíti, amely értesítést a biztosító a feladatai ellátása során figyelembe vesz.”

45. §

(1) A Gfbt. 46. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kötvénynyilvántartó szerv a biztosítási fedezet meglétének ellenőrzése, a káresettel kapcsolatos igények, megtérítési követelések érvényesítéséhez szükséges adatok szolgáltatása,

a gépjárműekkel kapcsolatban e törvényben előírt feladatok ellátása céljából nyilvántartást vezet a járműnyilvántartásban szereplő gépjárművekre, valamint az ideiglenes rendszámablák nyilvántartásában szereplő gépjárművekre vagy rendszámokra megkötött biztosítás igazoló okirataiban szereplő adatokról és a kockázatviselésnek a (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatairól (kötvénynyilvántartás).”

(2) A Gfbt. 46. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kötvénynyilvántartás tartalmazza a szerződő üzemben tartó, a gépjármű, a rendszám és a szerződés következő adatait:

- a*) a szerződő üzemben tartó nevét (jogi személy vagy egyéni vállalkozó, egyéni cég nevét, továbbá cégjegyzékszámát, illetve nyilvántartási számát), születési helyét, születési idejét, anyja nevét és lakcímét (székhelyét, telephelyét);
- b*) a gépjármű rendszámát és alvázszámát, egy adott gépjárműhöz nem köthető ideiglenes rendszámra kötött biztosítási szerződés esetén a rendszámot, valamint az ideiglenes rendszám kiadásának évét;
- c*) rendszámváltás esetén annak időpontját és a korábbi rendszámot;
- d*) a biztosító nevét, a biztosítást igazoló okirat számát;
- e*) a kockázatviselés – ha a biztosítás szünetelés idején jön létre, úgy a biztosítási időszak – kezdetének időpontját, megszűnése esetén annak dátumát és a megszűnés okát.”

46. §

A Gfbt. 47. § (1) bekezdése a következő *o*) ponttal egészül ki:

(A kötvénynyilvántartásból adatot igényelhet:)

„*o*) a 46. § (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott adatok tekintetében – a gépjármű hatósági jelzése alapján – a biztosítási kockázatviselés fennállásának tényére vonatkozóan a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvényben (a továbbiakban: Kknyt.) meghatározott jármű életút adatszolgáltatás céljából a Kknyt.-ben meghatározott központi közúti közlekedési nyilvántartó szerv.”

(2) A Gfbt. 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kötvénynyilvántartó szerv az (1) bekezdés *a*)-*e*), *l*), *m*) és *o*) pontjában szereplő adatigénylők részére az adatszolgáltatást elektronikus úton – a kötvénynyilvántartó szerv és az adatigénylő közötti számítógépes kommunikációs kapcsolat segítségével – teljesíti.”

(3) A Gfbt. 47. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki :

„(6) Az (1) bekezdés *o*) pontjában foglalt adatátadás valamint ezen adatok tekintetében a Kknyt.-ben meghatározott informatikai platformon keresztül történő jármű életút adatszolgáltatás díjmentes.”

47. §

A Gfbt. 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kötvénynyilvántartó szerv negyedévenként köteles a járműnyilvántartás, az ideiglenes rendszámablak nyilvántartása és a kötvénynyilvántartás összevetésével ellenőrizni a biztosítási szerződések érvényességét és összeállítani az érvényes szerződéssel nem rendelkező üzemben tartók adatait tartalmazó listát, és azt a 45. § (2) bekezdésében meghatározott eljárás lefolytatása érdekében az üzemben tartó lakóhelye (székhelye, telephelye) szerinti illetékes járási hivatal részére továbbítani.”

48. §

(1) A Gfvt. 51. § (4) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kárnyilvántartás tartalmazza az üzemben tartó, a gépjármű, a szerződés és a káresemény alább felsorolt adatait:)

„*b)* a gépjármű rendszámát és alvázszámát, típusát, kategóriáját, egy adott gépjárműhöz nem köthető ideiglenes rendszámra kötött biztosítási szerződés esetén a rendszámot, valamint az ideiglenes rendszám kiadásának évét;”

(2) A Gfvt. 51. §-a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A kárnyilvántartás a (4) bekezdésben meghatározottakon túl tartalmazza továbbá a károsult gépjármű és a káresemény (4) bekezdés *b)* és *f)* pontok szerinti adatait.”

(3) A Gfvt. 51. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kárnyilvántartó szerv a (4) bekezdés *f)–h)* pontjában és a (4a) bekezdésben megjelölt adatokat azok keletkezésétől számított 30 év elteltével törli.”

(4) A Gfvt. 51. § (9) bekezdése a következő *j)* és *k)* ponttal egészül ki:

(A kárnyilvántartó szerv kérelemre köteles átadni vagy hozzáférhetővé tenni:)

„*j)* a (4a) bekezdésben foglalt adatokat – a károk kezelése és rendezése céljából – a károkozó gépjármű üzemben tartójának biztosítója, a Kártalanítási Számla kezelője;

k) a (4) bekezdés *b)–c)* és *f)* pontjában, továbbá a (4a) bekezdésben meghatározott adatokat elektronikus úton – a Kknyt. jármű életút adatszolgáltatás céljából – a Kknyt.-ben meghatározott központi közúti közlekedési nyilvántartó szerv”

(részére.)

(5) A Gfvt. 51. §-a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A (9) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatás, továbbá ezen adatok tekintetében a Kknyt.-ben meghatározott informatikai platformon keresztül történő jármű életút adatszolgáltatás díjmentes.”

49. §

(1) A Gfvt. 52. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosító a szerződés megkötését és megszűnését, a határozatlan tartamú szerződés megújítását (biztosítási időszakok kezdő napját), továbbá a szüneteléssel, illetve a káreseménnyel kapcsolatos adatok keletkezését követő 15 napon belül köteles a kárnyilvántartó szervet informatikai rendszerén keresztül értesíteni az 51. § (4) és (4a) bekezdésében megjelölt adatokról.”

(2) A Gfbt. 52. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Kártalanítási Számla kezelője az adatok keletkezését követően 15 napon belül köteles a kárnyilvántartó szervet informatikai rendszerén keresztül értesíteni az 51. § (4a) és (5) bekezdésében megjelölt adatokról.”

9. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosítása

50. §

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény 33. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nemzeti mobil fizetési szervezet vagy közlekedésszervező általi továbbértékesítés esetén a (4) bekezdés alkalmazásában 2016. november 1-jétől a jegy vagy bérlet megvásárlójának az a személy minősül, aki azt a nemzeti mobil fizetési szervezettől vagy a közlekedésszervezőtől vagy ezek viszonteladójától megvásárolja.”

10. A vasútnak nem minősülő egyéb kötőtpályás közlekedésről szóló 2015. évi CII. törvény módosítása

51. §

A vasútnak nem minősülő egyéb kötőtpályás közlekedésről szóló 2015. évi CII. törvény (a továbbiakban: Ekpt.) 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) Az alsó kötélvezetésű sífelvonós tevékenységet végző szervezet köteles a tevékenysége megkezdését és a tevékenységével történő felhagyást a közlekedési hatóságnál bejelenteni.

(2) A folyamatos üzemeltetésű egyéb kötőtpályás közlekedési tevékenységet végző szervezet köteles a tevékenységének szüneteltetését a közlekedési hatóságnál bejelenteni. Az időszakos üzemeltetésű egyéb kötőtpályás közlekedési tevékenységet végző szervezet köteles a tevékenységének egy vagy több üzemeltetési cikluson át történő szüneteltetését a közlekedési hatóságnál bejelenteni. Az üzemeltetési ciklusok közötti leállást nem kell bejelenteni.

(3) A bejelentést tevő szervezet köteles a közlekedési hatóság részére az alsó kötélvezetésű sífelvonó tevékenysége megkezdésének és tevékenységével való felhagyás bejelentésére vonatkozó szabályokról, valamint az egyéb kötőtpályás közlekedési rendszer üzemszünet bejelentésének részletes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott információkat rendelkezésre bocsátani.

(4) A közlekedési hatóság a (3) bekezdés alapján megismert személyes adatokat nyilvántartásba veszi és a tevékenység teljes ideje alatt kezeli.”

52. §

Az Ekpt. 24. § (2) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy)

„*a*) az alsó kötélvezetésű sífelvonó tevékenysége megkezdésének és tevékenységével való felhagyás bejelentésére vonatkozó szabályokat, valamint az egyéb kötöttpályás közlekedési rendszer üzemszünet bejelentésének részletes szabályait,”

(rendeletben állapítsa meg.)

53. §

Hatályát veszti az Ekpt. 24. § (2) bekezdés *b*) pontja.

11. Az egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló 2015. évi CCXXV. törvény módosítása

54. §

Az egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló 2015. évi CCXXV. törvény (a továbbiakban: 2015. évi CCXXV. törvény) 49. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 3. § (2) bekezdése és a 25. § *g*) pontja 2017. február 22-én lép hatályba.

(9) A 7. § (1) bekezdése és a 8. § (2) bekezdése 2017. szeptember 19-én lép hatályba.”

55. §

A 2015. évi CCXXV. törvény 49. § (1) bekezdésében a „(2)-(8) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(2)-(9) bekezdésben” szöveg lép.

12. Záró rendelkezések

56. §

(1) Ez a törvény – a (2)-(5) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) A 4. § 2017. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 8. § (2) bekezdése 2017. április 1-jén lép hatályba.

(4) A 2. §, az 5. § (1) bekezdése, a 9. §, a 12. §, a 13. § (2) bekezdése, a 14-15. §, a 46. §, a 48-49. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

(5) Az 5. § (2) bekezdése, a 6-7. §, a 10-11. §, a 17. § (2) bekezdése, a 44-45. § és a 47. § 2018. július 1-jén lép hatályba.

57. §

Ez a törvény

- a) a járművek nyilvántartásba vételéhez kapcsolódó okmányokról szóló 1999/37/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2014. április 3-i 2014/46/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
- b) az Európai Hajózási Szövetség (EBU), az Európai Hajósok Szervezete (ESO) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) által kötött, a munkaidő-szervezés egyes szempontjainak a belvízi hajózási ágazaton belüli szabályozásáról szóló európai megállapodás végrehajtásáról szóló, 2014. december 19-i 2014/112/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

I. A használt járművásárlás biztonságának növelése érdekében egy új szolgáltatás, az ún. jármű életút adatszolgáltatás kialakításával lehetővé válik egy adott járművel kapcsolatos – több nyilvántartó szerv által nyilvántartott adatokból – releváns adatok lekérdezése egy egységes szolgáltató felületen keresztül. Az állampolgárok az adathoz egy felületen, egy adatigénylési folyamat keretén belül juthatnak hozzá díjmentesen. Ez teszi szükségessé a közúti közlekedésről szóló 1988. évi. I. törvény, a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Kknyt.), valamint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény módosítását.

Tekintettel arra, hogy az ideiglenes rendszámáblával ellátott járművek nincsenek forgalomba helyezve, ezért nincs róluk közhiteles központi nyilvántartás. Ennek hiányában azonban az ilyen rendszámáblákkal ellátott járművekről, illetve a rendszámábla jogosultjáról nincs lehetőség adatot szolgáltatni. Az ideiglenes rendszámáblákról vezetett központi nyilvántartás létrehozásával a rendvédelmi szerveknek, a parkolási társaságoknak és az útdíjfizetésre jogosult szervezeteknek a jövőben lesz lehetőség adatot szolgáltatni az ideiglenes rendszámáblák jogosultjairól, így várhatóan az ideiglenes rendszámáblákkal elkövetett visszaélések is csökkennek.

II. Az Európai Hajózási Szövetség (EBU), az Európai Hajósok Szervezete (ESO) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) által kötött, a munkaidő-szervezés egyes szempontjainak a belvízi hajózási ágazaton belüli szabályozásáról szóló európai megállapodás végrehajtásáról szóló, 2014. december 19-i 2014/112/EU tanácsi irányelvnek (a továbbiakban: 2014/112/EU irányelv) való megfeleléshez szükséges a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Vkt.) módosítása.

Tekintettel a belvízi hajózással együtt járó különleges munka- és életkörülményekre az általánosan alkalmazandó, a munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK irányelv szabályaihoz képest a 2014/112/EU irányelv a hatálya alá tartozó munkavállalók esetében speciális szabályokat vezet be. E szabályok átültetéséhez biztosítani kell a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) munkarenddel, a munkavállaló munkaidő-beosztásával, valamint munkaidejével és pihenőidejével kapcsolatos szabályaitól való eltérést, továbbá a munkavállaló egészségvédelmének javítását célzó intézkedések bevezetését a Vkt. módosításával.

A javaslat pontosító jellegű kiegészítő rendelkezést is tartalmaz, amellyel egyértelművé kívánja tenni azt, hogy az állam tulajdonában lévő víziút, meder, parton lévő létesítmény és kapcsolódó ingatlanok, továbbá az országos közforgalmú kikötők létesítése, felújítása és fejlesztése, valamint az ezekkel összefüggő úszólétesítmény- és egyéb eszközbeszerzés és -felújítás az előzőek tulajdonosának, vagyonkezelőjének, működtetőjének vagy üzemben tartójának feladata, és egyes projektek esetén – a tulajdonos, vagyonkezelő, működtető vagy üzemben tartó feladatainak elvonása, felülírása nélkül – a jogszabályban vagy kormányhatározatban kijelölt szervezet, mint az állam nevében és javára eljáró fejlesztési közreműködő is ellát fejlesztési feladatokat. A Javaslat ezzel összefüggésben módosítja a fejlesztési közreműködő meghatározását is.

III. A javaslat a kisajátítási eljárások és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházáshoz megvalósításához szükséges eljárások során fogalmaz meg egyszerűsítési szabályokat.

IV. A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) módosítása arra irányul, hogy a Magyarország területén található vasúti rendszerek biztonsági berendezéseire, műszaki adataira, stratégiaileg fontos csomópontjaira, vasúti járművekre vonatkozó adatok ne legyenek bárki számára hozzáférhetőek.

A vasútnak nem minősülő egyéb kötőtpályás közlekedésről szóló 2015. évi CII. törvény módosítása rögzíti, hogy az egyéb kötőtpályás közlekedési rendszereknek mely esetekben és mit kell bejelenteni. Tekintettel arra, hogy az alsó kötélvezetési sífelvonók kivételével a többi egyéb kötőtpályás létesítmény esetén a tevékenység megkezdéséről és a tevékenység befejezéséről is van információja a közlekedési hatóságnak, ezért szükségtelen további bejelentési kötelezettséget előírni részükre, így nekik csak az üzemszünetelést kell bejelenteniük, míg az alsó kötélvezetésű felvonóknál mind a tevékenység megkezdését, mind szüneteltetését, mind pedig a tevékenységgel történő felhagyást be kell jelenteni.

V. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Sztv.) módosításának célja, hogy a Budapesti Közlekedési Központ Zrt. (a továbbiakban: BKK) által a Főváros közigazgatási határán kívül beszedett és a közlekedési szolgáltatóknak (Volánbusz Közlekedési Zrt., BHÉV Zrt.) átadott bevétel után a szolgáltatók leigényelhessék a szociálpolitikai-menetdíj támogatást.

VI. Az egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló 2015. évi CCXXV. törvény módosítása a Kormány döntése alapján indokolt, amely szerint a Nemzeti Tengelysúlymérő Rendszernek képesnek kell lennie megállítás nélküli túlsúlyos járművek előszűrésére 2017. február 22-től és objektív bírságolásra 2017. szeptember 19-től, ezért szükséges a hatálybalépési időpontok módosítása.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. és a 3. §-hoz

A POS terminálon keresztül történő fizetéssel kapcsolatos banki költségek díja az eljáró hatóságot terheli. A POS terminálon keresztül történő bankkártyás fizetés tehát abban az esetben valósítható meg az eljáró hatóságok költségvetését vagy a központi költségvetést érintő bevételkiesés nélkül, ha a megfizetéssel kapcsolatos költségeket áthárítjuk a bírságot megfizető személyre. Ennek a megalapozását szolgálja a módosítás, tekintettel arra, hogy a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CVCIV. törvény 29. §-a alapján fizetési kötelezettséget előírni csak törvényben lehet, azaz a kapcsolódó költségek áthárításának megalapozásához törvényi szabályozás szükséges.

A 2. §-hoz

A módosítással lehetővé válik a közlekedési hatóság által vezetett közúti jármű előéleti nyilvántartásban szereplő, a közlekedési hatósági engedéllyel ellátott közúti járművek forgalomban tartásával kapcsolatosan keletkezett műszaki, környezetvédelmi, közlekedés biztonsági, javítási és karbantartási, gépjármű-felelősségbiztosítási, valamint a használatra jellemző egyes adatok informatikai platform keretében történő lekérdezése.

A 4. §-hoz

Technikai jellegű, szövegcsérés módosítás.

Az 5. §-hoz

A módosítás meghatározza a jármű életút adatszolgáltatás és az adatszolgáltatás technikai lebonyolítását szolgáló rendszer, valamint az ideiglenes rendszám táblák nyilvántartásának fogalmát.

A 6. §-hoz

A módosítás meghatározza az ideiglenes rendszám táblák kiadásának alapjául szolgáló okiratok okmánytárba történő kötelező továbbítását, azok későbbi visszakereshetősége érdekében.

A 7. §-hoz

A módosítás kibővíti a közúti közlekedési nyilvántartást egy új résznyilvántartással, amely az ideiglenes rendszám táblák és azok jogosultjainak nyilvántartása.

A 8. §-hoz

Szükséges törvényben szabályozni a járműre felszerelt kerékpártartó eszközre kiadott különleges rendszám tábla járműnyilvántartásban való szerepeltetését.

A 9. §-hoz

A módosítás az előzetes eredetiségvizsgálati nyilvántartás lekérdezhető elemévé teszi az előzetes eredetiség-vizsgálat dátumát, a vizsgálat során megállapított minősítést és az erről kiállított hatósági bizonyítvány sorszámát, valamint az eredetiségvizsgálatot lefolytató vizsgálóállomás megnevezését és címét.

A 10. §-hoz

A módosítás részletesen meghatározza az ideiglenes rendszámablák nyilvántartásának adattartalmát.

A 11. §-hoz

A módosítás szabályozza az ideiglenes rendszámablák nyilvántartásában nyilvántartott adatok kezelésének időtartamát.

A 12. §-hoz

A módosítás – az egyes minisztériumok irányítása alatt álló központi hivatalok és a költségvetési szervek formában működő minisztériumi háttérintézmények racionalizálása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló javaslatban foglalt módosításra is figyelemmel – meghatározza a jármű életút adatszolgáltatás keretén belüli adatigénylés, mint mód alkalmazhatóságát.

Továbbá a módosítás meghatározza azon más ágazati törvényekben szereplő adatok körét, amelyeket a nyilvántartó más ágazati törvényben meghatározott nyilvántartó szervektől elektronikus úton szerez be az adatigénylés teljesítéséhez.

A 13. §-hoz

A módosítás célja, hogy a biztosítók a károsult járművekkel kapcsolatos nyilvántartási feladatok ellátása, valamint a gépjárműre vonatkozó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási ajánlat kockázat elbírálása, vagy a kártérítési igények jogosságának megállapítása céljából díjmentesen hozzáférhessenek a járművek járműnyilvántartásban szereplő adataihoz.

A 14. §-hoz

A módosítás célja, hogy a Kknyt.-ben meghatározott adatigénylő szervek részére történő adatszolgáltatást a nyilvántartó az új informatikai platform keretében is nyújthassa.

A 15-17. §-hoz

A módosítás az adatszolgáltatással összefüggő szabályokat tartalmazza, valamint meghatározza az informatikai platformon keresztül igényelhető adatok körét.

A 18. §-hoz

A rendelkezés – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 2017. január 1-jén hatályba lépő új szabályozására tekintettel – megteremti az országos illetékességgel eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal által első

fokon meghozott hajózási hatósági döntéssel szembeni fellebbezés lehetőségét, ideértve a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánított közlekedési beruházások esetét is.

A 19. §-hoz

A javaslat az általános indokolásban bemutatott jogharmonizációs kötelezettség teljesítése érdekében megállapítja, hogy a munkavállalónak minden 2040 hajózással teljesített munkaórát követően joga van egy ingyenes egészségügyi szűrővizsgálatra. Az egészségügyi szűrővizsgálat belvízi hajós-orvosi vizsgálatokra jogosult orvos által a nemzeti egészségügyi rendszer keretében is elvégezhető.

A 20. §-hoz

A javaslat technikai jellegű módosítást tartalmaz, ugyanis elkülönítésre kerülnek a tengerészekre és a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalóra vonatkozó munkaügyi rendelkezések.

A javaslat a belvízi hajózással együtt járó különleges munka- és életkörülményekre figyelemmel a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalói tekintetében az Mt.-től eltérő szabályokat tartalmaz. Figyelemmel arra, hogy a tengerészekre és a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalóra vonatkozó munkaügyi rendelkezések elkülönülnek, technikai jellegű módosítás a Vkt. korábbi 43. §-a belvízi hajózási tevékenységet érintő részének áthelyezése.

A javaslat meghatározza a belvízi hajózás, a belvízi hajózási vállalkozó, az éjszakai munka, a munkaidő, a nem hajós személyzet, a pihenődő, a több műszakos tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló, továbbá az utazó munkavállaló fogalmak jelentését az érintett szakaszok alkalmazásában.

A javaslat előírja, hogy a munkáltatónak az egészséges és biztonságos munkavégzés, továbbá a közlekedésbiztonság követelményeire is figyelemmel kell elkészítenie az utazó munkavállaló munkaidő-beosztását.

A 2014/112/EU irányelvnek megfelelően a javaslat rendelkezik arról, hogy munkaidőkeret alkalmazása esetén a munkaidőkeret tartama legfeljebb tizenkét hónap lehet. Előírja továbbá, hogy a munkaidőkeret átlagában a heti munkaidő a negyvennyolc órát nem haladhatja meg, amelynek során a rendkívüli munkaidőt is figyelembe kell venni.

A javaslat meghatározza napi és a heti maximális munkaidőt, ezzel egyidejűleg különleges munkarend esetén az átlagos heti munkaidőt illetően négyhónapos időszakra vonatkozóan hetvenkét órás felső határt vezet be.

A belvízi hajózásban különböző munkaritmusok vannak. Sok esetben az utazó munkavállalók több, egymást követő napon dolgoznak az úszólétesítményen, hogy ebből kifolyólag bizonyos pihenődőt otthon tölthessenek. A javaslat meghatározza e tekintetben a felső határt, az egymást követő munkanapok száma legfeljebb harmincegy nap lehet.

A javaslat meghatározza az 1:1 arányban történő munkavégzés szabályait, amely esetben a munkavállalónak ugyanannyi pihenőnapja van, mint munkanapja. Ebben a munkaritmusban

bizonyos számú egymást követő munkanapot ugyanannyi pihenőnap követ. E szabálytól el lehet térni erre irányuló megállapodás esetén.

A fentieken túl a javaslat előírja az egymást követő pihenőnapok minimális számának kiszámítási módját, amennyiben a munkaritmus szerint több a munkanap, mint a pihenőnap. Ezeket a pihenőnapokat közvetlenül az egymást követő munkanapok után kell biztosítani.

A munkavállalók egészségének és biztonságának védelme érdekében a javaslat az időegységekben kifejezett pihenőidőt akként állapítja meg, hogy huszonnégy óras időszakonként tíz óra és a munkaidőkeret átlagában nyolcvannégy óra álljon rendelkezésre. Az úszólétesítmény személyzetének munkaidejéről szóló fejezet alcímekre bontása miatt a javaslat technikai jellegű módosításként a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalóira vonatkozóan is tartalmazza a hajók üzemképességi vizsgálatait, a tűzvédelmi és mentőcsónak gyakorlatok és az egyéb gyakorlatok pihenőidő figyelembevételével történő megszervezésének szabályozását.

A javaslat az éjszakai munkaidő felső határát hétnapos időszakonként negyvenkét órában állapítja meg.

Az úszólétesítmény személyzetének munkaidejéről szóló fejezet alcímekre bontása miatt a javaslat technikai jellegű módosításként a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalóira vonatkozóan is tartalmazza a havária vagy más úszólétesítmény mentése esetén elrendelt rendkívüli munkavégzés tekintetében a normál üzemelési körülmények helyreállítását követő megfelelő pihenőidő biztosításának kötelezettségét.

Az úszólétesítmény személyzetének munkaidejéről szóló fejezet alcímekre bontása miatt a javaslat technikai jellegű módosításként új alcímbe fogja össze a hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályokat, amelyek a tengerészekre és a belvízi hajózási tevékenységet folytató úszólétesítmény utazó munkavállalóira is vonatkoznak. A javaslat a fentieken túl a meglévő szabályozást kiegészíti azzal, hogy a hajózási hatóság a munkavállalókat védő rendelkezések megsértőit bírság megfizetésére kötelezheti.

A 21. §-hoz

A javaslat előírja, hogy a munkaidőre vonatkozó rendelkezések betartásának ellenőrzése érdekében minden munkavállaló napi és heti munkaidejéről nyilvántartást kell vezetni, melynek jóváhagyott másodpéldányát kihajózáskor át kell adni a munkavállaló (kölsönzött munkavállaló esetén a kölcsönbeadó) részére. A munkavállalónak a nyilvántartás másodpéldányát egy évig meg kell őriznie. Mindezen túl a nyilvántartást a kihajózásig (legkésőbb a következő hónap végéig) meg kell őrizni a fedélzeten.

A javaslat előírja továbbá, hogy a nyilvántartást a felelős hajóvezetőnek, valamint az utazó munkavállalónak kihajózáskor (legkésőbb a következő hónap végéig) közösen ellenőrizniük kell, és aláírásukkal igazolni kell azok helyességét.

A javaslat meghatározza a nyilvántartásba feljegyzendő minimális adatokat.

A 22. §-hoz

Az úszólétesítményen a munkarendre, a munkavállaló munkaidő-beosztására, valamint munkaidejére és pihenőidejére vonatkozó rendelkezések megsértőinek hatékony és visszatartó erejű szankcionálása érdekében a javaslat a hajózási hatóság számára bírság kivetését teszi lehetővé.

A 23. §-hoz

A javaslat Vkt. 78/A. §-át kiegészítő rendelkezése pontosító jellegű. Egyértelművé kívánja tenni azt, hogy az állam tulajdonában lévő víziút, meder, parton lévő létesítmény és kapcsolódó ingatlanok, továbbá az országos közforgalmú kikötők létesítése, felújítása és fejlesztése, valamint az ezekkel összefüggő úszólétesítmény- és egyéb eszközbeszerzés és -felújítás az előzőek tulajdonosának, vagyonkezelőjének, működtetőjének vagy üzemben tartójának a feladata, és egyes projektek esetén – a tulajdonos, vagyonkezelő, működtető- vagy üzemben tartó feladatainak elvonása, felülírása nélkül – a jogszabályban vagy kormányhatározatban kijelölt szervezet, mint az állam nevében és javára eljáró fejlesztési közreműködő is ellát fejlesztési feladatokat.

A 24. §-hoz

Pontosításra kerül, hogy a fejlesztéssel érintett közmű üzemeltetőjével és tulajdonosával a fejlesztési tevékenység során szükséges eljárás és elszámolás nem csak a fejlesztési közreműködőre, hanem az állam tulajdonában lévő víziút, meder, parton lévő létesítmény és kapcsolódó ingatlanok, továbbá az országos közforgalmú kikötő tulajdonosára, vagyonkezelőjére, működtetőjére, valamint üzemben tartójára egyaránt vonatkozik.

A 25. §-hoz

A javaslat a 2014/112/EU irányelvnek való megfelelést szolgálja.

A 26. §-hoz

A javaslat 6. §-ával összhangban módosításra szorul a fejlesztési közreműködő fogalmának a Vkt. 87. § 4a. pontja szerinti meghatározása is.

A 27. §-hoz

A fogalom meghatározások között szereplő pályahálózat-működtető meghatározását egészíti ki a vagyonműködtetési tevékenységgel.

A 28. §-hoz

A Vtv. 25. §-ában, az állam és a vasúti társaságok közötti szerződések szabályait az állami vagyontörvényben meghatározott vagyonműködtetési szerződéssel módosítja.

A 29. §-hoz

A Vtv. 44. § (4) bekezdésének kiegészítése tartalmazza a vagyonkezelés mellett az új vagyonműködtetési tevékenységre történő hivatkozást.

A 30. §-hoz

A Vtv. új, 83. §-a a vasúti pályákkal és járművekkel kapcsolatos adatok hozzáférhetőségének körét korlátozza, mivel az nemzetbiztonsági kockázatokat rejt, ha azt bárki teljes egészében megismerheti. Erre tekintettel a Vtv. meghatározza azt, hogy mely műszaki adatokat hogyan lehet megismerni az információs önrendelkezési jogról és az információ szabadságról szóló törvény szabályaival összhangban.

A 31. §-hoz

Szövegcsérés módosításokat tartalmaz.

A 32. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmaz a vagyonműködtetési szerződés és tevékenység kiegészítésre tekintettel.

A 33. §-hoz

A javaslat alapján felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapíthatja meg a közlekedési infrastruktúra-beruházás megvalósításához szükséges legfeljebb 200 méter szélességű területsávot vagy nyomvonalat. Amennyiben a közlekedési infrastruktúra-beruházás megvalósításához környezetvédelmi engedély szükséges, a rendelet kiadására a környezetvédelmi engedély jogerőre emelkedését követően kerülhet sor. Az építési engedély kiadásának és az építési tevékenység végzésének a feltétele nem a településrendezési eszközökkel, hanem a rendelettel való összhang megléte. A településrendezési eszközöknek a közlekedési infrastruktúra-beruházással való összhangját azonban ebben az esetben is meg kell teremtenie az érintett helyi önkormányzatnak, legkésőbb a közlekedési infrastruktúra-beruházás végleges vagy ennek hiányában ideiglenes forgalomba helyezését követő 6 hónapon belül.

A 34. §-hoz

A rendeletben megállapítható nyomvonal szélességét a javaslat az egyes nyomvonalas infrastruktúrák sajátosságai alapján állapítja meg. Így gyorsforgalmi út tengelyétől számított legfeljebb 100-100 méter, egyéb közút tengelyétől számított legfeljebb 50-50 méter, vasút tengelyétől számított legfeljebb 100-100 méter, kerékpárút esetén 25-25 méter széles területsáv jelölhető ki. A javaslat rendelkezik az építési korlátozásokról, a védettség időtartamáról, a korlátozással arányos kártalanítási kötelezettségről, továbbá lehetőséget biztosít egyes építési tevékenységek közlekedési hatóság engedélyével történő elvégzésére.

A 35. §-hoz

Felhatalmazást kap a Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházás megvalósításához szükséges területsávot vagy nyomvonalat rendeletben állapíthatja meg.

A 36. §-hoz

A javaslatban szereplő, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény. módosításait a törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

A 37. §-hoz

A bürokráciacsökkentés keretében történt korábbi törvénymódosításnak az volt a célja, hogy a kisajátítási eljárásban – élve a Ket. 40. § (5) bekezdésében szereplő lehetőséggel – az ügygondnokot a gyámhatóság helyett a kisajátítási hatóság maga rendelhesse ki. Ugyanakkor az esetlegesen szükséges eseti gondok kirendelését továbbra is a gyámhatóság hatáskörében indokolt meghagyni, mert az eseti gondok- rendelés erősen összefügg a gondnokszálgal, a cselekvőképtelen vagy a cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú személy törvényes képviselőtének biztosításával. Ezért a javaslat szétválasztja az ügygondnok és az eseti gondnok kirendelésének esetkörét és az utóbbit visszahelyezi a gyámhatóság hatáskörébe.

A javaslat indoka, hogy sok időt vesz el, hogy a hatóságnak be kell várnia a tértivevények visszaérkezését, és egy több száz tulajdonosos ingatlan esetében ezek egyesével történő vizsgálata nagy időigényű. Ezért a javaslat három tárgykörben történő értesítés esetére nem tértivevényes, hanem ajánlott levélben történő kézbesítést ír elő. Egyúttal további szabályként előírja e végzések kisajátítási hatóság honlapján történő közzététellel hirdetményi úton való közzététét is.

A javaslat csak az érdemi joghatással nem rendelkező értesítésekre terjed ki. Az ajánlott módon történő kézbesítés – mint könyvelt, személyes átvételt igénylő küldeményként való kézbesítés – is biztosítja azt, hogy a feladó kisajátítási hatóság – a levél visszaérkezésével – továbbra is értesül arról, ha a címen történő kézbesítéssel probléma akad (pl. címzett ismeretlen vagy ismeretlen helyre költözött), vagyis e kézbesítési mód alkalmazása esetén is meg tudja állapítani a hatóság, ha pl. az ügyfél részére ügygondnok-rendelés szükséges.

A 38. §-hoz

Felesleges eljárási cselekmények elvégzését, és így az eljárás elhúzódását okozhatja a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 25. § (2) bekezdésének – egyes kisajátítási hatóságok gyakorlatában tapasztalt – olyan értelmezése, mely szerint a törvény megköveteli, hogy a szakértő kirendelésével egyidőben történjen meg a tárgyalás kitűzése is. Ugyanis a szakértő kirendelésekor sokszor nem lehet előre meghatározni, hogy ténylegesen mikor érkezik be a szakértői vélemény, és ezért ha a szakvélemény nem érkezik meg a tervezett időben, akkor az ügyfelek a tárgyalás előtt már nem, vagy csak közvetlenül a tárgyalás előtt kapják azt meg, mely nem teszi lehetővé a szakvélemény áttanulmányozását, és így új tárgyalás kitűzése válik szükségessé. Az is előfordulhat, hogy a hatóság még az ügyfeleknek való kiküldés előtt a szakvélemény kiegészítését rendelné el, erre azonban a kitűzött tárgyalási időpont már nem adna lehetőséget, továbbá a nem megfelelő szakvéleményt az ügyfelek is kifogásolják, ezért a kitűzött tárgyalás elhalasztását vagy újabb tárgyalás kitűzését kell elrendelni.

Mindezek alapján a kisajátítási hatóságok munkájának a könnyítése, a kisajátítási szabályoknak az adott ügy körülményeihez igazíthatóan való alkalmazása érdekében a nem teljesen egyértelműen megfogalmazott szabály módosításával célszerű világossá tenni, hogy a

tárgyalást nem szükséges a szakértő kirendelésével egyidőben kitűzni, hanem annak az adott ügy körülményei szempontjából optimális időben történő meghatározásáról a hatóság dönthet.

A módosítás továbbá elhagyja a rendelkezésből a szakértői véleménynek a kisajátítási hatóságnál való megtekintéséről szóló tájékoztatást, mert a rendelkezés már tárgytalan, ugyanis az időközben módosult 26. § (1) bekezdés értelmében a szakértői véleményt a kisajátítási hatóság minden ügyfél részére megküldi.

A 39. §-hoz

A gyorsítás érdekében a javaslat kimondja, hogy a kisajátítás jogalapjának a vitatása esetén is csak akkor lehet a bírósági felülvizsgálat során a végrehajtást (és így a tulajdonos kiköltözési kötelezettségét) felfüggeszteni, ha az ingatlanon építmény áll fenn. Ebből következőleg az építménnyel nem rendelkező ingatlan esetében a végrehajtás felfüggesztésének nincs helye. Ezt az támasztja alá, hogy építmény nélküli ingatlan esetében ember, állat, tárgyi eszköz stb. kiköltöztetésének, elhelyezésének kérdése nem merül fel, továbbá ha adott esetben a beruházás érdekében a termést, növényzetet elpusztítják, akkor sem éri anyagi kár a tulajdonost, mert a lábon álló termény, növényzet értéke egyébként már részét képezi a megítélt kártalanításnak. Végül jelzendő, hogy a végrehajtás a gyakorlatban várhatóan nem fog problémát okozni, mert rendkívül kicsi az esélye annak, hogy „vissza kell fordítani” a kisajátítást, vagyis hogy a bíróság végül azt állapítja meg, hogy nem áll fenn a jogalap és így kisajátításnak nincs helye.

A 40. §-hoz

A téves értelmezések elkerülése érdekében a rendelkezés egyértelművé teszi, hogy a szakértő előzetes kirendelése iránti eljárásban kizárólag a kirendelés iránti kérelmet benyújtó kisajátítást kérő minősül ügyfélnek. Ezen eljárás célja ugyanis kizárólag az, hogy lehetővé tegye a későbbi kisajátítási eljárásban felhasználható szakértői vélemény előzetes elkészítését. Ebből egyértelmű, hogy az eljárás nem irányul döntésre, mely érintené mások, így különösen a szakértői véleménnyel érintett ingatlanok tulajdonosainak, használóinak jogát vagy kötelezettségét. Mivel a szakvélemény ebben az eljárásban érdemben nem fejt ki joghatást, nem szolgál hatósági döntés alapjául (mert nem is születik hatósági döntés), ezért az ingatlan tulajdonosai ebben az eljárásban csupán „szemletárgy-birtokosnak” minősülnek (az, hogy a kisajátítást kérő esetlegesen e szakvéleményben szereplő összeg alapján tesz vételi ajánlatot a tulajdonosok számára, a tulajdonosokat nem teszi ügyfélle az előzetes kirendelési eljárásban). A tulajdonosok ügyfélle akkor válnak, mikor megindul a kisajátítási eljárás, és abban a szakértői vélemény felhasználásra kerül a kártalanítás megállapításához. Ezért a szakvélemény tulajdonosok általi véleményezésére sem az előzetes kirendelési szakaszban, hanem a kisajátítási eljárásban kerülhet sor, ahol a hatósági döntést megalapozó szakvéleményt a hatóság illetve az ügyfelek észrevételezik és az esetleges módosítások és kiegészítések nyomán kialakul a hatóság számára is megfelelő, a döntés alapját képező szakvélemény.

A 41. §-hoz

A Kstv. 32. § (1) bekezdés *f*) pont módosításához kapcsolódó átmeneti rendelkezés.

A 42. §-hoz

A szakértői véleménynek a kisajátítási hatóság részére történő megküldése és a tárgyalás között legalább 10, legfeljebb 15 napnak kell eltelnie, mely időköz arra szolgál, hogy az ügyfelek a tárgyalásig át tudják tanulmányozni a hatóság által részükre továbbított szakértői véleményt. Ugyanakkor az egyszerűbb megítélésű ügyekben a minimális 10 napos időtartam helyett elegendő 5 napot meghatározni az áttanulmányozás minimális idejére, ezért a javaslat a tárgyalást megelőző időköz minimális időtartamát 10 napról 5 napra csökkenti.

A Kstv. 32. § (1) bekezdés f) pont módosításához kapcsolódó pontosítás, mely azzal teremt összhangot, hogy az f) pont módosítása szerint nem minden olyan közigazgatási perben lehet majd a végrehajtást felfüggeszteni, melyben a kisajátítás jogalapját is vitatják, hanem ennél szűkebb körben (csak a felépítményes ingatlanok esetében).

A 43. §-hoz

A rendelkezés hatályon kívül helyezi a szakértői vélemény formáját és tartalmát meghatározó külön jogszabályra utaló szabályt. A rendelkezés ugyanis – mivel csak utalást tartalmaz – érdemi normatartalommal nem rendelkezik. Az igazságügyi szakértők tevékenységét az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (Szaktv.) teljes körűen szabályozza. A Szaktv. alapján a szakértői tevékenység kereteit jogszabályi szinten egyrészt maga a Szaktv., másrészt a Szaktv. végrehajtási rendeletei határozzák meg. A szakértői tevékenység másik alapját pedig a szakmai szabályok képezik, melyeket a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara alakít ki, szakértői módszertani levelek, szakmai iránymutatások, valamint képzések és egyéb szakmai támogatás által.

A 25. § (2) bekezdés módosításával összefüggő módosítás elhagyja a rendelkezésből a szakértői véleménynek a kisajátítási hatóságnál való megtekintéséről szóló tájékoztatást, mert a rendelkezés már tárgytalan, ugyanis az időközben módosult 26. § (1) bekezdés értelmében a szakértői véleményt a kisajátítási hatóság minden ügyfél részére megküldi.

A 44. §-hoz

A módosítás megteremti a kötvénnyilvántartó kötelezettségét arra, hogy az ideiglenes rendszámtáblákhoz köthető adatváltozásról értesítse a biztosítót.

A 45. §-hoz

A módosítás kibővíti a kötvénnyilvántartás fogalmát, és meghatározza az ideiglenes rendszámtáblákkal kapcsolatban nyilvántartandó adatok körét.

A 46. §-hoz

A módosítás megteremti az adatigénylési lehetőséget a kötvénnyilvántartásból a biztosítási kockázatviselés tényére vonatkozóan – a jármű életút adatszolgáltatás céljából – a központi közúti közlekedési nyilvántartó szerv részére, meghatározva annak módját.

A 47. §-hoz

A módosítás kibővíti a biztosító értesítési kötelezettségét az ideiglenes rendszámtáblákra vonatkozóan.

A 48-49. §-hoz

A módosítás kibővíti a kárnyilvántartás adatkörét a károsult járművel kapcsolatos adatokkal, meghatározza annak kezelésének és az adatok átadásának módját.

Az 50. §-hoz

A fővárosi elővárosi közlekedés megrendelése (Volánbusz Közlekedési Zrt., B-HÉV Zrt.) Állam általi visszavételének időpontjában a technológiai adottságok korlátozzák a jelenlegi értékesítési, elszámolási rendszer megváltoztatását. Ennek következtében a termékértékesítés a BKK és a szolgáltató között szerződéses (bizományosi vagy viszonteladói konstrukció) formában valósulna meg tervezetten.

Ebben a konstrukcióban az Sztv. 33. § (4) bekezdés c) pontja akadályt képez a szociálpolitikai menetdíj-támogatás igénylésében. E szerint *nem vehető igénybe szociálpolitikai menetdíj-támogatás a nevelési-oktatási vagy gyermekvédelmi szakellátási feladatot ellátó intézménnyel (továbbiakban együtt: intézmény) jogviszonyban álló gyermek, tanuló, ellátott részére – az állami intézményfenntartó központ (a továbbiakban: Központ) által fenntartott intézmény esetében a Központ, egyéb esetben az intézmény vagy annak fenntartója által történő vásárlások kivételével – a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek által vásárolt jegyek bérletek után.*

Mivel a technológiai korlátok következtében a jelenlegi struktúrában, változatlanul a BKK értékesít és a BKK jogi személynek minősül, az elővárosi közlekedési szolgáltató (VOLÁNBUSZ Közlekedési Zrt., illetve HÉV társaság) nem veheti igénybe a szociálpolitikai menetdíj támogatást.

A probléma feloldására az Sztv. 33. § (5) bekezdés kiegészítése kínál megoldást, amely esetében a kivételként kezelt nemzeti mobilfizetési szervezet mellé felvételre kerül a közlekedésszervező is.

A módosítás minden érintett szereplő számára előnyös és senki felé nem hátrányos.

Az 51-52. §-hoz

Annak érdekében, hogy az alsó kötélvezetésű sífelvonó tevékenységéről a közlekedési hatóság teljes körű képet kapjon, ugyanakkor az alsó kötélvezetésű sífelvonók adminisztrációs terhei ne növekedjenek, ezért szükséges nem csak a tevékenység megkezdésének bejelentését, de a szüneteltetést és a tevékenységgel való felhagyás esetén is bejelentési kötelezettséget előírni, míg – az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében – a többi kötőtpályás létesítmény esetén elég csak az üzemszünetet bejelenteni, hiszen a tevékenység és a tevékenység felhagyásának a ténye egyéb jogszabály alapján is tudomására jut a közlekedési hatóságnak.

Az 53. §-hoz

Az Ekpt. 24. § (2) bekezdés b) és f) pontja tartalmában megegyezik egymással, viszont az f) pont egy kicsit részletesebb, erre tekintettel indokolt a b) pontot hatályon kívül helyezni.

Az 54-55. §-hoz

A Kormány döntése alapján a Nemzeti Tengelysúlymérő Rendszernek képesnek kell lennie megállítás nélküli túlsúlyos járművek előszűrésére 2017. február 22-től és objektív bírságolásra 2017. szeptember 19-től, ezért szükséges a hatálybalépési időpontok módosítása.

Az 56. §-hoz

A hatálybalépésre vonatkozó rendelkezést tartalmazza.

Az 57. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.